

לעלות בדרגות. ההיכל הזה הוא מדור שעומד באור, להתעטר בדרגותיו, להסתפל באותן דרגות עליונות, שכתוב (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל.

בהיכל הזה ממנה אחד שמש, טהריא"ל שמו, והוא עומד על פתח אותו ההיכל. וכל הנשמות שעולות, עומד הממנה הזה בפתח הזה, וכמה ממנים אחרים עמו, וכלם אש לוהטת ושרביטי אש בידיהם, וכלם בעלי עינים. הממנה הזה עומד בצד זה. אם זוכה הנשמה הזו להכנס, הממנה הזה פותח פתח והיא נכנסת.

ואם לא זוכה, אותו הממנה האחר שעומד בצד האחר מזמן, וכמה אלף ורכבות שומרי החקים עמו. דוחה אותה אותו הממנה האחר הקדוש, ולוקח אותה האחר הזה שצד הטמאה, ומכניס אותה לתוך אותם ההיכלות הטמאים, וכל אותם שומרי החקים אווזים אותה, עד שמורידים אותה לגיהנם, ונדונית שם שנים עשר חודשים. התקון של אותו הצד האחר, בית דין לדון בהם את הרשעים.

כמו כן אותו הממנה הקדוש שעומד על אותו פתח - כל אותן תפלות שבוקעות אוירים ורקיעים להכנס לפני המלך, אם תפלת רבים הם - הוא פותח פתח ומכניס אותה התפלה, עד שנעשות כל תפלות העולם עטרה בראש צדיק חי העולמים, כמו שבארנו.

ואם תפלת יחיד היא - עולה עד שמגיעה לפתח ההיכל הזה, שהממנה הזה עומד בו. אם נאה היא התפלה להכנס לפני המלך הקדוש (יפה), מיד פותח פתח ומכניס אותה. ואם לא נאה, הוא דוחה אותה החוצה, ויורדת

דקיימא בנהירו. לאתעטרא בדרגוי, לאסתפל באינון דרגין עלאין, דכתוב, (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל.

בהאי היכלא, חד ממנא שמשא טהריא"ל שמייה. ואיהו קיימא על פתחא דההוא היכלא, וכל נשמתין דסלקין, קיימא האי ממנא בהאי פתחא, וכמה ממנן אחרנין עמיה, פלהו אשא דמלהטא, ושרביטין דאשא בידיהו, וכלהו (דף רמ"ה ע"ב) מארי דעיינין. האי ממנא קיימא בסטרא דא, אי זכאת האי נשמתא למיעל, האי ממנא פתח פתחא ועאלת.

ואי לא זכאת, ההוא ממנא אחרא דקיימא בסטרא אחרא, זמין, וכמה אלף ורכבן גרדיני נימוסין עמיה. דחי לה ההוא ממנא אחרא קדישא, ונקיט לה האי אחרא, די בסטרא דמסאבא, ואעיל לה גו אינון היכלי מסאבי. וכל אינון גרדיני נימוסין אחדי לה, עד דנחתה לה לגיהנם, ואתדנת תמן תריסר ירחי. תקונא דההוא סטרא אחרא, בי דינא לאתדנא בהו חייביא.

בגוונא דא, ההוא ממנא קדישא, דקיימא על ההוא פתחא, פל אינון צלותין, דבקעי אוירין ורקיעין, למיעאל קמי מלפא, אי צלותא דסגיאין אינון, פתח פתחא, ואעיל ההוא צלותא עד דאתעבידו פל צלותין דעלמא, עטרא ברישא דצדיק חי עלמין, כמה דאוקמוה.

ואי צלותא דיחיד, סלקא עד דמטי לפתחא דהיכלא דא, דהאי ממנא קיימא ביה. אי יאה ההיא צלותא, לאעלא קמי מלפא קדישא (אות), מיד פתח פתחא, ואעיל לה. ואי לא יאה, דחי לה לבר, ונחתא ואתשטיא בעלמא,